

Andrei i loša riječ

Julie C. Donaldson

Temeljeno na istinitoj priči

»I'll try to repent, to do better, to pray«
(Children's Songbook, 98).

»Mislis da si bolji od drugih jer ne
psuješ«, rekao je Nikolai pod pauzom.

»To nije istina«, rekao je Andrei.

»Onda zašto nećeš reći jednu psovku? Samo jednu? To te neće ubiti. Svi psuju.«

Andrei je slegnuo ramenima.

»Jednostavno ne želim.«

Andrei je znao da je psovanje pogrešno i da će to otjerati Duha Svetoga.

Andrei je želio da Duh Sveti bude s njim. Stoga nije psovao.

Andrei je bio novi u školi i zasad je Nikolai bio jedini u njegovom šestom razredu koji je htio biti njegov prijatelj. No Nikolai ga je gnjavio u vezi sa psovanjem baš svakog dana. I svaki je dan Andrei bio sve više umoran govoriti ne. Uz to, Andrei se bojavao da će se Nikolai

prestati družiti s njim, a onda bi on bio doista usamljen.

»Reci samo jednu psovku«, rekao je Nikolai nakon škole. »Zatim ću te ostaviti na miru.«

Naposlijetku je Andrei bio tako umoran od navaljivanja da je izgovorio jednu psovku – jednu koja nije bila *jako* loša.

Nikolai je kimnuo. »Dobro, sad si jedan od nas.«

Nakon toga su i Nikolajevi prijatelji razgovarali s Andrejem. Ručali su s njim i pod

pauzom igrali nogomet. No druženje s Nikolajevim društvom bilo je poput upadanja u živi pijesak. Što se Andrei više družio s njima, to je više govorio i ponašao se poput njih. A oni su svi psovali. Mnogo. Ismijavali su i vrijeđali jedni druge. Ružno su govorili o svojim učiteljima. Bili su ljuti i često bezobrazni. Polako je Andrei sve češće bio zlovoljan i pronalazio je sve više razloga za psovanje.

Jedne noći kad majke i oca nije bilo kod kuće, Andrei i njegova starija sestra Katya posvađali su se oko emisije koju će gledati. Prije nego što je Andrei uopće promislilo, psovka je izletjela iz njegovih usta.

Katya je bila šokirana. »Tužit ću te mami.«

Andrei je odjurio u svoju sobu i zalupio vratima. Što je sa svima? Zašto su ga stalno ljutili? Kad su se roditelji vratili kući, Andrei je odškrinuo svoja vrata i čuo kako Katya govori: »Mama, Andrei je opsovao.«

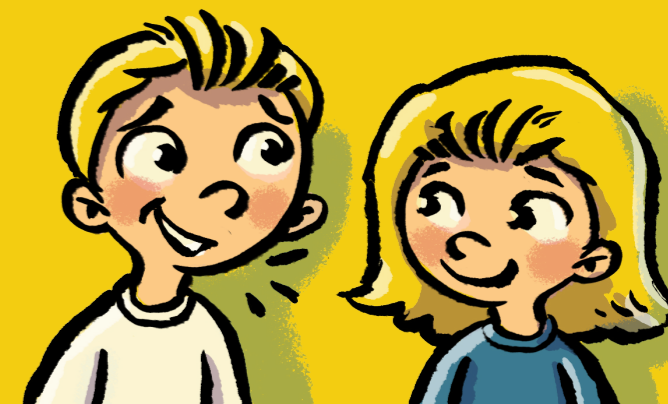
»Što?« Majka je zvučala iznenađeno. »Andrei ne bi nikad psovao.«

Andrei je zatvorio vrata i strovalio se na krevet. Razmišljao je koliko se promijenio otkako je počeo psovati. Prošlo je dosta vremena otkad je osjetio Duha Svetoga.

Andrei je kleknuo pored svog kreveta i pomolio se. »Dragi Nebeski Oče, žao mi je što sam bio zao i ljut. Žao mi je što sam počeo psovati. Popravit ću se.«

Dok se Andrei molio, osjećaj topline je ispunio njegovo srce. Prvi put otkad je počeo psovati osjećao se doista sretno. Znao je da ga Bog voli i mogao je osjetiti Duha Svetoga. Osjetio je da mu je oprošteno i znao je da se može promijeniti i popraviti.

Nakon svoje molitve, majci je rekao istinu i ispričao se Katyi. Nakon toga se Andrei osjećao bolje. Bilo je dobro pokajati se.

Sljedećeg dana u školi Andrei nije ručao s Nikolajevim društvom. Umjesto toga je sjeo pokraj neke djece koju nije poznao. Trebat će vremena, no Andrei je znao da će pronaći prijatelje koji su dobri, sretni i koji ne psuju. Poput njega. ■

Autorica živi u Utii, SAD.

BI

IZAZOV ZA BI

»Izgovarati ću imena Nebeskoga Oca i Isusa s pobožnošću. Neću psovati niti koristiti vulgarnu riječ« (Moja evanđeoska mjerila).

Na jednu stranu papira napišite ili nacrtajte kako se osjećate zbog lijepih riječi. Na drugu napišite ili nacrtajte kako se osjećate zbog ružnih riječi.

Pročitajte Levitski zakonik 19:12. Zašto je važno izgovarati imena Nebeskoga Oca i Isusa Krista s poštovanjem?

Upitajte roditelja ili vođu zašto bismo trebali koristiti dobar govor i kako ih je to blagoslovilo.

Izazivam sebe da...

_____

_____

_____

